

שאלות לחזרה פסחים פרק א'.

- א. (א) מתי זמן בדיקת חמץ?
- ב. מדוע צריך לבדוק מרתף של יין, מתי מכניסים בו חמץ?
- ג. (ג) מי שלא בדק בליל י"ד עד מתי יכול לבדוק ומדוע?
- ד. (ד) מתי זמן שריפת חמץ מדאורייתא ומתי זמנה מדרבנן?
- ה. עד מתי מותר לאכול חמץ ביום י"ד (חולין ותרומה)?
- ו. (ו) מאיזה דרגה לאיזה דרגה מותר להוסיף בטומאה בזמן שריפתה לרחיס"ה ולר' עקיבא?
- ז. (ז) איך לומד ר' מאיר מדברי התנאים דמשנה ו' שמותר לשרוף תרומה "טהורה" עם טמאה?
- ח. במה נחלקו ר"מ ור"י האם אפשר ללמוד לשריפת תרומה טהורה עם טמאה?
- ט. מי אומר המילים ומודים ר"א ור"י ששורפין זו לעצמה וזו לעצמה?

פרק ב'

- י. (א) באיזה שעה מותר להאכיל לבהמות ולהנות?
- יא. האם מותר להנות מהאש שבו שורפין החמץ ומנלן?
- יב. (ב) מה רואים מהפסוק "ולא יראה לך שאור"?
- יג. (ג) "במשכון" האם נחשב של הבעלים או של המקבל המשכון לענין חמץ שעבר עליו הפסח?
- יד. (ד) האוכל תרומת חמץ בפסח בשוגג מה היה בשוגג האיסור חמץ או האיסור תרומה?
- טו. מדוע בשוגג משלם קרן וחומש ובמזיד פטור?
- טז. (ה) חלות תודה ורקיקי נזיר מתי יוצאים בו ומתי אין יוצאים בו ומדוע?
- יז. (ו) האם מרור חייב להיות לח או אפי' יבש יוצאין בו?
- יח. (ז)מדוע חולטין מורסן לתרגולין?
- יט. האם רוק מחמיץ?
- כ. (ח) במה נחלקו ר"מ ורבנן בחרוסת או בחרדל וטעמי מחלוקתן?

פרק ג'

- כא. (א) איזה סוגי חמץ מחדשת המשנה דעוברין בפסח?
- כב. האוכל חמץ נוקשה מה דינו?
- כג. (ב) בצק שבסדקי עריבה מתי נחשב כחלק מהכלי לענין טומאה בפסח ובשאר ימות השנה?
- כד. (ג) "כיצד מפרישין חלה בטומאה ביו"ט" מה הבעיה להפריש כרגיל?

- כה. ומה באמת הפתרון בבעיה של הפרשת החלה?
- כו. ד) מה נחלקו ר"ג וחכמים בענין סדר אפית המצות?
- כז. ה) מה דין שאור ומה דין סדוק לכו"ע?
- כח. ו) י"ד שחל להיות בשבת מתי שורפין החמץ לר"מ ובאיזה שעה?
- כט. מדוע ראב"צ מקדים שריפת התרומה לחולין?
- ל. ז) ההולך לקיים מצוה ונזכר שיש לו חמץ בבית האם יחזור?
- לא. ח) מדוע המוציא בשר קודש קודם שעבר צופים צריך לחזור ואינו יכול לשרפו במקומו?
- לב. "ועד כמה הן חוזרין... במי קמייירי מתניתין"?

פרק ד'

- לג. א) ה) ממתי אסור לעשות מלאכה מדינא בי"ד ניסן?
- לד. ב) למי אומר ר' יהודה צא והבא לך אף אתה?
- לה. ג) מדוע אסור למכור בהמה גסה לנכרי?
- לו. האם מותר למכור בהמה גסה שאינה עומדת למלאכה?
- לז. ד) היכן מותר בכל המקומות להדליק נר ביוהכ"פ?
- לח. ו) מלאכה שהתחיל בה קודם לי"ד מתי מותר לגומרה?
- לט. ז) מתי מותר להחזיר תרנגולת שברחה ואם מתה מושיבין אחרת תחתיה?
- מ. ח) מרכיבין דקלים כל היום איזה יום?
- מא. "מתירין גמזיות של הקדש" מדוע התירו ומדוע באמת אסור?
- מב. מה רע שנותנין פאה לירק?
- מג. ט) פרש עבר ניסן בניסן?

פרק ה'.

- מד. א) מדוע בע"פ מקדימין שחיטת התמיד, ומדוע בע"פ שחל בע"ש מקדימין יותר?
- מה. ג) מה הפירוש שחטו שלא לאוכליו?
- מו. ד) מה שיטת ר"ש בלאו "לא תשחט על חמץ דם זבחי" בי"ד ובחוקה"מ?
- מז. ו) כמה זריקות זורקין מדם הפסח?
- מח. ז) מימהם של כת שלישית לא הגיע לאהבתי, באיזה פעם?
- מט. ח) במה נחלקו ר' יהודה וחכמים "בכוס היה ממלא מדם התערובת?
- נ. ט) מדוע לר' אליעזר בשבת מניח ידו ולא מקל?
- נא. י) מתי הדין השנוי במשנה שכת ראשונה ישבה בהר הבית וכו' ומדוע?

פרק ו'

- נב. א) אלו דברים דוחים שבת שחיטתו וזריקת דמו ומיחיו קרביו והקטר וכו' איזה איסור יש בכל אחד מהם?
- נג. איזה איסור יש בהרכבתו והבאתו מחוץ לתחום וחתיכת יבלתו דאורייתא או דרבנן?

- נד. (ב) האם להזות על טמא נחשב למצוה?
נה. האם מותר להזות בשביעי שחל להיות בשבת?
נו. מה התירו ביו"ט משום מלאכה ואסרו משום שבות?
נז. (ג) אימתי מביא חגיגה עמו באיזה חגיגה מיירי של י"ד או חגיגת המועד?
נח. (ה) הפסח שנשחט שלא לשמו האם הקרבן פסול?
נט. השוחט פסח בשבת שלא לשמה מדוע חייב חטאת?
ס. שאר זבחים לשם פסח באינם ראויים מדוע חייב ובראויים מה המח'?
סא. מה היא סברת ר' יהושע לחלק בין אמורי צבור שיש לו קצבה לפסח שאין לו קצבה?
סב. (ו) באיזה יום קמיירי מתנינתיך?

פרק ז'

- סג. (א) מהי התשובה על השאלה כיצד צולין את הפסח?
סד. (ב) באיזה אסכלא לכו"ע אין צולין ובאיזה יש מח'?
סה. מה הבעיה בנגע בחרסו של תנור?
סו. מה הבעיה בנטף מרוטבו על הסולת?
סז. (ג) סכו בשמן של מע"ש מה אסור לו לעשות?
סח. ד' ה' איזה 2 דינים יש שפסח שונה משאר הקרבנות כיון שבא לאכילה?
סט. (ז) על מה הציץ מרצה? (2)
ע. (ח) בנטמא שלם האם דווקא שורפין אותו לפני הבירה ומדוע?
עא. (ט) מדוע בנטמאו הבעלים או שמתו יש מח' אם תעובר צורתו?
עב. (יא) פרש : כל הנאכל בשור הגדול יאכל בגדי הרך וראשי כנפים וכו':
עג. מדוע המותיר בטהור והשובר בטמא אינו סופג 40?
עד. (י"ג) האם שתי חבורות יכולים לאכול מפסח אחד, כל חבורה חצי מהקרבן?
עה. פרש והכלה הופכת פניה ואוכלת?
עו. (י) מדוע עצמות וגידין צריכים לישרף?

פרק ח'

- עז. (א) פעמיים במשנה "תאכל במקום שהוא רוצה" האם הם שווים ?
עח. מדוע עבד של שני שותפין לא יאכל משל שניהם ?
עט. מי שחציו עבד וחציו בן חורין לא יאכל משל רבו, אלא מה יעשה ?
פ. (ב) מדוע מי ששכח רבו מה אמר לו פטורים מלעשות פסח שני ?
פא. (ג) ר' שמעון אומר עד שיזרוק עליו את הדם, לאיזה ענין מדבר ?
פב. (ד) מה החידוש במשנה ד' ?
פג. (ה) עיין בתשובות סיכום למשנה ה' דיני זב וזבה ?
פד. מדוע בזב שראה שני ראיות שוחטין עליו בשביעי הרי עדיין טמא ?
פה. (ז) ואין עושין חבורות נשים ועבדים וקטנים האם הכונה לכל אחד לבד או חבורה של כולם, ומדוע ?
פו. (ח) מהו אונן, ומדוע אסור לאכול בקדשים לערב ובפסח מותר ?

פז. פרש : הפורש מן הערלה כפורש מן הקבר, ומדוע ?

פרק ט'

פח. (א) הרי כל האנוסים יכולים לעשות פסח שני מה המיוחד בטמא או בדרך רחוקה ?

פט. (ג) פרש : זה וזה טעונים הלל בעשייתן.

צ. ודוחין את השבת, מדוע לא תנן ואת הטומאה ?

צא. (ד) איזה טומאה אמרין שהותרה בציבור ?

צב. (ה) מה נהג במצרים רק יום אחד ובפסח דורות נוהג כל שבעה ?

צג. (ו) האם דברי ר' יהושע הם דוקא בתמורת הפסח או שאפי' בתמורת הפסח הדין כן ?

צד. מה ההבדל שמצא ר"ע שפעמים קרב הפסח עצמו לשלמים ופעמים ירעה עד שישתאב ?

צה. (ז) המפריש פסחו ומת מדוע שלא יביאנו בנו לשם פסח ?

צו. (ח) נתערב פסח בבכור מה דינו, ומדוע ?

צז. (ט) מה ההבדל אם אמר להם אם אחרתי צאו ושחטו עלי או שלא אמר ?

צח. מה היסוד שעליו מושתת משנה י' וי"א ?

פרק י'

צט. (א) ואפי' מן התמחוי - מה זה תמחוי ומה החידוש שגם הוא ?

ק. (ג) מה הפירוש הביאו לו מטבל בחזרת עד שמגיע לפרפרת הפת ?

קא. למה מביאין לו שני תבשילין, והאם בזמן המקדש גם הביאו שני תבשילין ?

קב. (ז) מה הפירוש ואומר עליו ברכת השיר ?

קג. (ח) פרש : אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן ?

קד. ר' יוסי אומר נתנמנמו יאכלו, האם מחמיר ר' יוסי או מקיל ?

קה. מדוע נרדמו לא יאכלו ?

ב ה צ ל ח ה

תשובות לחזרה פסחים פרק א'.

א. ליל י"ד

ב. דמכניסים בו חמץ, באמצע הסעודה כשחסר יין יורד לשם ולפעמים פתו בידו.

ג. לר' יהודה רק עד שעת הביעור דלאחר מכן חיישן שיאכל מה שימצא ולחכמים אפי' אח"כ דלא חיישן שיבוא לאכול.

ד. בשעה שביעית דאורייתא ומדרבנן בשעה שישית.

ה. לר"מ כל חמש לר' יהודה כל ארבע ולר"ג חולין ארבע ותרומה חמש.

ו. לרחסג"ה משלישי לשני ולר"ע משלישי לראשון.

ז. דכיון שחייבין לשרפו מדין חמץ בין כה הולך לאיבוד מותר דאיסור הוי כטומאה.

ח. האם הטומא של רחסג"ה היתה רק מדרבנן או מדאורייתא דמייירי שנטמא ע"י משקין ונחלקו האם מטמא מדאורייתא או מדרבנן ושריפת חמץ הרי שורפין בזמן שאסור מדרבנן.

ט. ר' יוסי שאפי' המיקל בתלויה יודה כאן שאסור.

פרק ב'

י. בשעה חמישית.

יא. אסור ולא יסיק בו תנור וכריים.

יב. שהאיסור רק בישראל ולכן גזרו חכמים בחמץ של ישראל שעבר עליו הפסח ולא בשל נכרי.

יג. במשנה רואים דנחשב של המקבל המשכון.

יד. איסור התרומה.

טו. שהאוכל תרומה בשוגג חייב להחזיר החפץ אפי' שאינו שוה ובמזיד רק את הממון ואינו שוה כלום.

טז. עשאן לעצמו אין יוצאים דמצות בעינן לשמה ועשאן למכור בשוק יוצאים דוודאי חשב שאם לא ימכרו יקחהו לאכילת מצה.

יז. קלח אפי' יבש ועלים דווקא לחים.

יח. דמים חמים אין מחמיצין.

יט. כן.

כ. בחרדל ונחלקו האם מחציץ מיד או שאם רוצה מיד לאכלו יכול.

פרק ג'

כא. א. חמץ נוקשה. ב. חמץ ע"י תערובת. ג. נוקשה ע"י תערובת.

כב. עובר על לאו דכל מחמצת "לא תאכלו" ואין חייב כרת.

כג. בפסח תלוי בכזית ובשאר ימות השנה תלוי אם דעתו להשאירו או להוציאו.

כד. שאם יפרישו בבצק כרגיל יחמיץ ואסור לאפותו דאינו לצורך אוכל נפש ולשרפו אסור דאין שורפין קדשים ביו"ט.

כה. לר"א להפריש החלה אחר האפיה לריב"ב להטיל בצונן שמעכב החימוץ לר' יהושע יעשה כדרכו ואינו חושש שיחמיץ דאינו שלו.

כו. לר"ג לא חיישנן כ"כ שיחמיץ מהר ולרבנן מאוד חוששין ולכן אחת וכו'.

כז. שאור ישרף והאוכלו פטור מכרת וסדוק חייב כרת לכו"ע ורק נחלקו מהו שאור ומהו סידוק.

כח. לר"מ ביי"ג בשעה שישית דרבנן הקדימו יום השריפה ליי"ג

כט. דחולין כולם יכולים לאוכלו אפשר להשאירו לשבת אבל תרומה אין לו אוכלין מרובים.

ל. אם יספיק לקיים המצוה יחזור ואם לאו יבטל בליבו.

לא. דבמקום אכילתו שם שריפתו.

לב. בהולך למצוה ושכח חמץ בביתו ובהוציא בשר קודש מירושלים.

פרק ד'

לג. לתנא דמשנה א' מאחר חצות ולתנא דמשנה ה' מח' חכמי יהודה מחצות חכמי גליל לב"ש מליל י"ד ולב"ה מנץ החמה.

לד. לכובש שלושה כבשים בחבית אחת דהמין הכלה חייב לבער שאומרים לו צא והבא לך והרי אין.

לה. דחיישנן שישאילו לגוי ויחמר אחר הבהמה בשבת.

לו. לת"ק אסור ולר' יהודה מותר בשבורה שלעולם לא ראויה למלאכה ולבן בתירה מותר בסוס דחי נושא את עצמו.

לז. במקום ציבורי.

לח. ביי"ד עד חצות אפי' במקום שנהגו לא לעשות מלאכה.

לט. אפי' בחול המועד.

מ. י"ד ניסן.

מא. דסברי גידולי הקדש חולין ומיחו בידם דגידולי הקדש הוי הקדש.

מב. שהעניינים אינם מעשרים.

מג. שעיבר השנה כשכבר התחיל חודש ניסן.

פרק ה'

מד. דהפסח נשחט אחר התמיד ובע"ש צריך להספיק גם לצלות קודם השבת.

מה. לאנשים שאינם יכולים לאכול כזית בשר.

מו. ביי"ד השוחט פסח כשיש לו חמץ בבית ובחיה"מ השוחט שאר זבחים דווקא (ולא פסח) כשרים כשיש לו חמץ.

מז. 1 כנגד היסוד.

מח. בפעם ראשונה.

מט. לר' יהודה דם אינו מבטל דם (מין במינו לא בטל) ולכן כשזורק מהתערובת וודאי נזרק מהפסח הכשר

אם נשפך דמו ולרבנן הדם הכשר בטל ולכן אין לזרוק.

נ. דמקל הוי כלי שמלאכתו ל -

נא. בשבת שאסור להוציאו חוץ מהר הבית דהוי הוצאה מרשות לרשות.

פרק ו'

נב. שחיטה מלאכת שוחט זריקה מלאכת צובע מחוי מלאכת דש הקטר מלאכת מבעיר.

נג. רק מדרבנן.

נד. הזאה קודם הפסח הוא לצורך מצוה.

נה. לר"ע אסור ולר' אליעזר מותר מאותו ק"ו.

נו. דלצורך אוכל נפש מותר לעשות מלאכה אבל יש שבות שאסור אפי' לצורך אוכל נפש.

נז. חגיגת י"ד.

נח. פסול, דפסח וחטאת פסולין שלא לשמן.

נט. דהוי קרבן פסול ושחיטה שלא לצורך בשוגג חייב חטאת.

ס. אם אינם ראויים הוי שחיטה יתירה, ואם ראוי הוי טועה בדבר מצוה דהפסח גרם לו הטעות ולבסוף עשה מצוה (דסוף סוף הקריב פסח) ונחלקו ר"א ור"י מה דין הטועה בדבר מצוה.

סא. דפסח שאין לו קצבה הוי טעה בדבר מצוה שזה גרם לו להתבלבל אבל האמורי ציבור אין שום סיבה שיתבלבל.

סב. בשבת קודש.

פרק ז'

סג. דווקא בשפוד של רמון ולא שפוד אחר, ומח' האם אפשר להכניס כרעיו לתוכו.

סד. באסכלא שאינה נקובה שנצלה על המתכת לכו"ע אסור והמח' בנקובה האם גוזרים.

סה. שהפסח נגע והתבשל מהחרס ולא מהאש.

סו. שהסולת היה חם וחימם הרוטב ואז הרוטב אסור דהוא מבושל.

סז. לבקש מאנשי חבורתו כסף שאז נראה כפודה מע"ש בירושלים.

סח. (1) שבא בטומאה אוכלים בטומאה (2) שנטמא הבשר אינו זורק את הדם.

סט. על טומאה הבשר ולא על טומאת הגוף, ואם הגוף נטמא ע"י טומאת התהום.

ע. כן, לביישם שלא שמרו על קרבנם.

עא. דהקרבן כשר מצד עצמו לכן יש מ"ד שקודם יפסל הקרבן.

עב. שהבשר שנשאר ראוי בזמן שהוא שור הוא נחשב לבשר כשהוא גדי ומה שעתיד להקשות אינו בשר להמנות עליו.

עג. המותיר דהוי לאו שאין בו מעשה והשובר בטמא כבר אינו ראוי בין כה לקרבן.

עד. כן.

עה. שהכלה מתבישת מותר לה להפוך את פניה ולא הוי כב' חבורות. (ואסור לאדם לאכול בשני חבורות)

עו. דעצמות תמיד נחשבים נותר שהמח שבעצם א"א לאכלו דיש איסור שבירת עצמות וכן גידים אינם נאכלים והוי נותר.

פרק ח'

עז. אינם שווים - בהלכה רגל ראשון דווקא במקום שרצתה קודם ששחטו, וביתום יכול להחליט אפי' אחר ששחטו.

עח. דאין אדון שמוכן למנות על פסחו גם את החצי עבדות של השני.

עט. יכול לאכול משל עצמו.

פ. דכיון שהיה שחיטת קרבן בשבילו, פטור מפסח שני אע"פ שלא אכל.

פא. דוקא אמושכין, אבל נמנים גם לר"ש רק עד שישחוט.

פב. דפסח נאכל בשתי חבורות.

- א. זב בראיה אחת דינו כבעל קרי דטובל ונטהר בערב.
- ב. זב בשתי ראיות צריך שבעה נקיים אבל פטור מקרבן.
- ג. זב בשלש ראיות צריך שבעה נקיים ומביא קרבן ביום השמיני.
- ד. זבה בראיה אחת צריכה לשמור יום שלמחרת שלא תראה זיבה וטובלת לערב.
- ה. זבה בשתי ראיות שומרת על יום השלישי וטובלת לערב.
- ו. זבה בשלש ראיות צריכה שבעה נקיים וקרבן ביום השמיני.
- פד. דכיון שיוכל לאכול בערב את פסחו שוחטין עליו וכן בכל המשנה.
- פה. חבורה של נשים ועבדים ביחד אסור משום פריצותא וכן קטנים ועבדים אבל נשים או עבדים לבד מותר.
- פו. אונן זה שמת לו אחד משבעה קרובים, ואסור לאכול בקדשים, דמדרבנן אנינות נוהג אף בלילה שלאחריו אבל אינו דוחה חובת אכילת פסח.
- פז. שגר צריך להזות עליו ג' וז', דחיישינן שנגע קודם במת ואם יאכל פסחו מיד יעשה כן גם בשנה הבאה.

פרק ט'

- פח. שכל האנוסים אם לא עשו פסח שני במזיד חייבים כרת אבל טמא אפי' אם לא עשה פסח שני במזיד פטור.
- פט. שבזמן שחיתת הקרבן פסח אומרים הלל גם בפסח שני.
- צ. דפסח שני אינו דוחה את הטומאה.
- צא. דווקא טומאת מת ולא שאר טומאות.
- צב. איסור אכילת חמץ במצרים רק בט"ו ובפסח דורות כל שבעה.
- צג. אפי' בתמורת הפסח דאותו חילוק יש גם בפסח עצמו בין נמצא קודם השחיטה לנמצא לאחר השחיטה.
- צד. שאם נמצא קודם השחיטה כבר עמד להקרבת פסח ונדחה א"א להקריב עצמו לשלמים אבל בנמצא אחר השחיטה לא הוקבע לפסח בזמן השחיטה ולכן ראוי ליקרב שלמים.
- צה. דכיון שנעשה הפסח בלא מנוים, אינו כשר יותר לקרבן פסח.
- צו. לת"ק אין להקריב דמביא את הבכור לידי פסול שיאכלו בשרו רק בלילה עד חצות, ולר' שמעון מביאין קדשים לבית הפסול.
- צז. דבאמר, אם הם מצאו ראשונים שחטו גם בשבילו ואם יש ספק גם לו אסור לאכול, ובלא אמר הוא הפקיע עצמו מהם ולכן בספק אוכל משלו.
- צח. שאסור להשאיר את הפסח שלא מנוים.

פרק י'

- צט. תמחוי זה קופה של צדקה המחלקת יום יום לעניים מרודים ואפי' לו צריך לדאוג ל - 4 כוסות.
- ק. שהביאו לו ירקות (אפי' חזרת) לטבולו קודם שהביאו לו את המצה והמרור.
- קא. אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה ובזמן המקדש אין צריך זכר שיש הפסח והחגיגה עצמן.
- קב. שאומרים נשמת כל חי או יהללך.
- קג. שאחר הפסח אין מוציאין מיני מתיקה לאכול אחר הפסח.
- קד. ר' יוסי מחמיר דאפי' מקצתן דווקא בנתנמנו אבל בנרדמו אפי' מקצתן לא יאכלו.
- קה. דהוי כאכילת פסחים בשני חבורות שאסור.